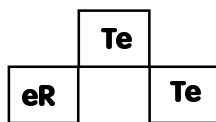

eR Te Te

Glasilo rodu Tršati Tur, št.2

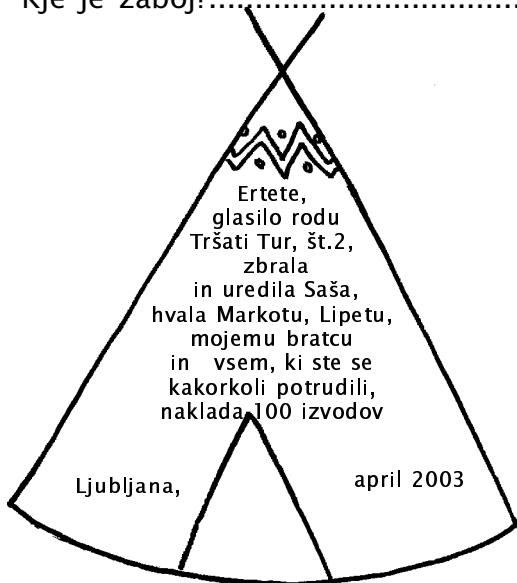

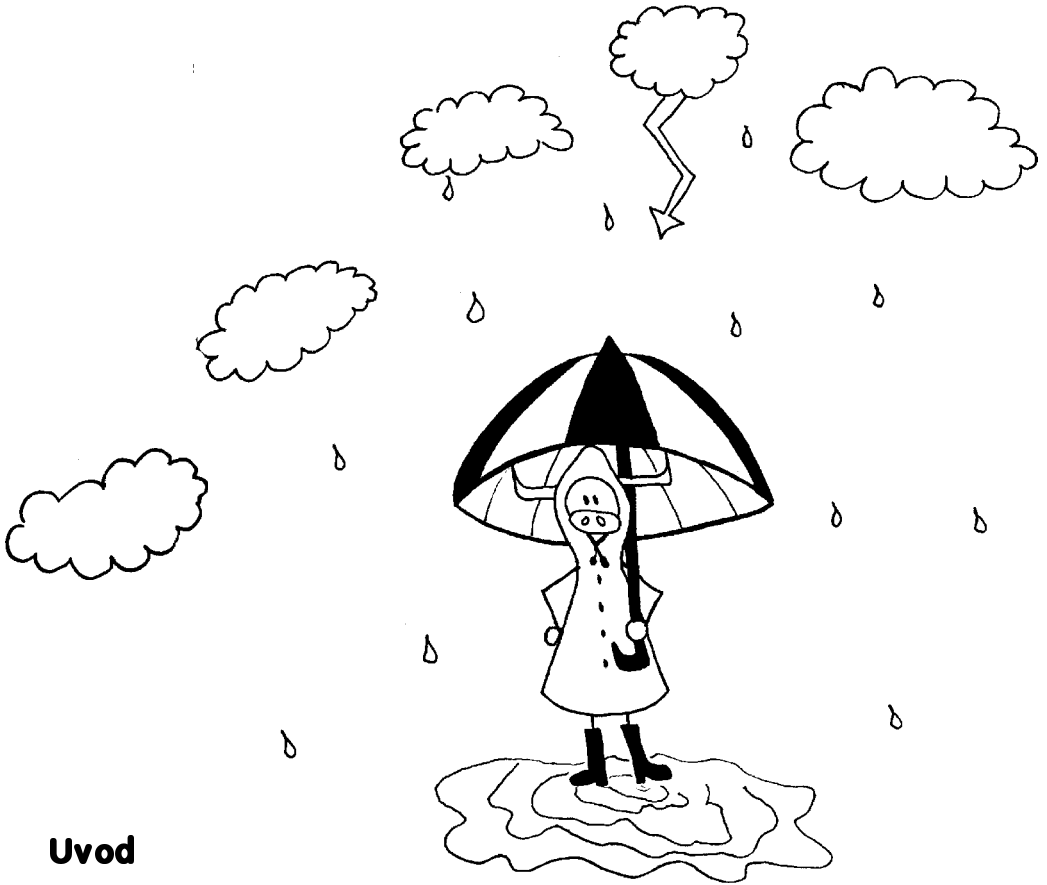
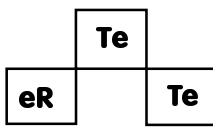
22. APRIL

Vsebina

Pisma bralcev.....	4
Čajni kotiček.....	5
Mama, moja mama.....	8
Iz našega potovanja po Belgiji.....	9
Feštilal 2003.....	11
Kaj je to?.....	13
Šale in kape.....	14
Ertete oglasi.....	15
Kje je zaboj?.....	16

Uvod

Letošnji april se je res izkazal za čistega tirana. Neusmiljeno nas je zalival z dežjem in snegom ter nam z vetrom kuštral lase. Vsake toliko časa pa nam je namenil kakšen sončni žarek ali dva, da ga ne bi zatožili na sočno upravo. Ampak recimo, da mu odpustimo, ker nam prinaša poleg vremenskih tegob tudi 22. april- dan Zemlje in z njo dan vseh tabornikov. Ob tem naj vas spomnimo, da nosite vedno in povsod s seboj zavest, da sta tabornik in narava najboljša prijatelja.

Uredništvo

PISMA BRALCEV

Obisk muzeja

Imeli smo se fool dobro. Videli smo darila, ki jih je prejel Milan Kučan in veliko stvari, ki so ostale od druge svetovne vojne.

Ko smo si ogledali muzej, smo odšli v Mcdonalca in nato domov!

Žiga (Kradljivci)

Bili smo v muzeju. Najprej je bilo krneki. Pol smo gledal orožja. To je blo ful dobr. Pol smo šli v Magdonalc. Dobr smo se mel.

Primož (Delfini in Levi)

Bli smo v muzeju. Tam smo vidl vojake in potem smo šli v Magdonalc. Dobr smo se mel.

Nina (Delfini in Levi)

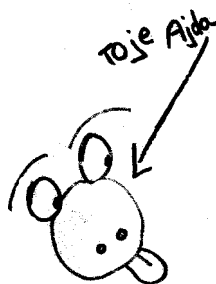
Bili smo v muzeju. Videli smo orožja. Gledali smo vojaški filem. Bilo je dobro. Tudi smo šli v Megdnolc. Dobro je bilo.

Mark (Delfini in Levi)

Pust

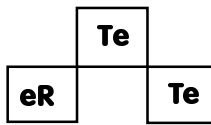
Sem Zala in za maskare sem bila čarovnica. Imela sem paličico s katero sem mojo vodnico spremenila v žabo.

Zala (Hobotnice)

Za pusta sem bil vojak. Imel sem pištolo, vojaški brezrokavnik, vojaške hlače. Zamaskiran sem bil po glavi.

Vaš tabornik Liam (Hobotnice)

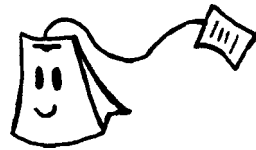

ČAJNI KOTIČEK

Zdravo!

Glede na to, da je čaj ena najbolj priljubljenih pijač, sem se odločila, da vam v tej rubriki predstavim nekaj osnovnih resnic o čajih; od kod prihajajo, kako se jih pripravlja in kako se jih pije. Vsi pa ste tudi lepo vabljeni, da v rubriki sodelujete in sicer z vprašanji o vsem kar vas zanima v zvezi s čaji.

V tej številki bomo razkrili:

Prave čaje (1.del)

ZGODOVINA:

Čaj je pripravljena pijača, njegova osnova pa je rastlina, ki ji rečemo čajevca (*camellia sinensis*), gojijo pa jih na velikih plantažah. To so grmi, ki v divjini zrastejo tudi do 10m v višino, gojitelji pa jo nenehno obrezujejo, tako da zraste do 1,5m. Gojenje in pitje čajev izvira iz vzhodnih držav, predvsem iz Kitajske, kjer ga poznajo in pijejo že več kot 2000 let. Od tam so se razširili še na Japonsko, Šri Lanko, Indijo in drugod.

PREDELAVA:

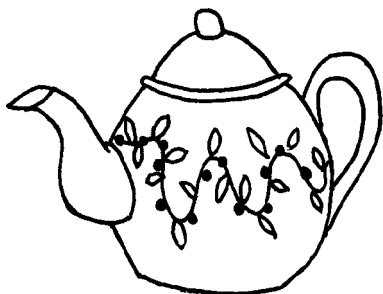
Za pripravo čaja se uporabljajo lističi čajevca, ki jih je treba obrati ročno. Te lističe potem posušijo na toplem zraku in jih zvaljajo, tako da stene lističev razpokajo. Skozi razpoke čajevce učinkovine in aroma hitreje pridejo v vodo.

Med pravimi čaji poznamo tri oziroma štiri osnovne skupine; bele, zelene, rdeče in črne. Razlika med njimi je v načinu predelave.

Bele čaje pridobimo tako, da pobereimo mlade, še kosmate vršičke čajevca in jih posušijo na zraku. Tak čaj ima pripravljen belkasto barvo.

Tudi zelene čaje pripravijo na enak način, le da so lističi že zreli in lepo voščeni. Ko so kuhani, imajo rumeno do zelenkasto barvo.

Rdeče čaje še na kratko fermentirajo (oziroma oksidirajo) in sicer v vlažnih prostorih, pri čemer čaj dobi rjavkast videz. Tak čaj ima kuhan rdečkasto barvo.

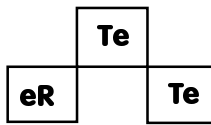
Črni čaji pa so v procesu fermentacije dalj časa, zato dobijo še bolj temen, skoraj črn videz, ko pa so kuhani, dobijo temno rdečo barvo.

OKUSI:

Okusi čajev so odvisni od pogojev, kjer čajevca uspeva (višina, klima, vlažnost,...) in kakovosti čajnih lističev. Za še večji spekter okusov se čaje med seboj meša, tako dobimo mešanice, ki imajo danes imena kot so English breakfast, Darjeeling, Lung ching, ipd. Lahko pa se jim dodaja najrazličnejše arome, tako dobimo aromatiziran čaj, npr. Limono, cimet, mandelj, vanilijo, jasmin,... Nekateri čaji imajo posebno obliko, kot na primer zeleni čaj Gunpowder, katerega lističi so zviti v majhne kroglice in izgledajo kot smodnik (»gunpowder«).

PRIPRAVA:

Čaj se v osnovi pripravi tako, da se posušene čajne lističe prelije z vročo vodo. Vendar različni čaji zahtevajo različno pripravo, ki jo spoznamo postopoma, ko spoznavamo različne čaje. Najobčutljivejši so zeleni čaji, pri katerih je zelo pomembno, da jih ne prelijemo s prevročo vodo (do 70°C), saj postanejo grenki in nepitni. Tudi beli zahtevajo podobno pripravo, črni in rdeči pa niso tako zahtevni, vendar voda prav tako ne sme biti vreča (do 85°C). Tudi doziranje je različno,

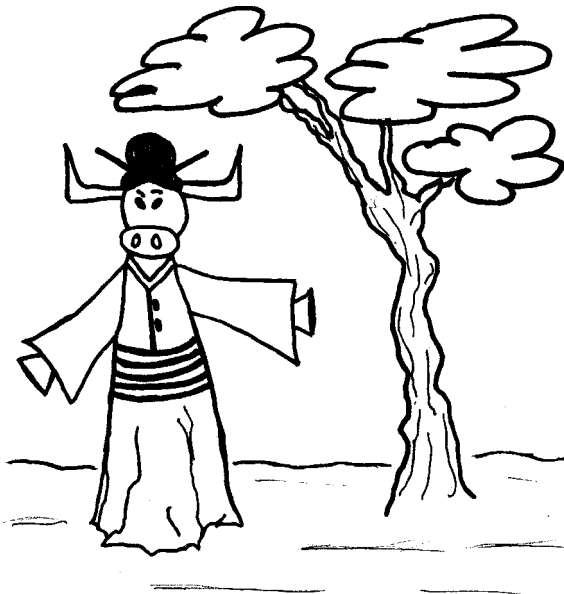
največkrat pa zadostuje ena čajna žlička čaja za 2-3dl čajnega napitka (nekateri posebne vrste manj ali pa tudi več). Čajne lističe lahko damo tudi v posebne mrežice za čaj, da ga kasneje ni treba cediti, lahko pa čaj kupimo tudi v vrečki, pri čemer pa nimamo težav z doziranjem in precejanjem. Čajem se sme dodati tudi kanček mleka, z izjemo zelenih nearomatiziranih čajev, ki se jih praviloma pije brez mleka. Sladkate po okusu.

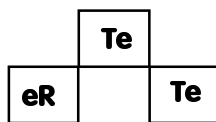
Toliko v tej številki Erteteja, nadaljevanje sledi v naslednji...

Za konec pa še..

... neki trgovec (John Horniman) je v začetku 20. stoletja obogatel s tem, da je začel prodajati čaj v zaprtih papirnatih vrečkah s svojim imenom kot jamstvo za kakovost.

Z vami čajčka 5ra

MAMA, MOJA MAMA

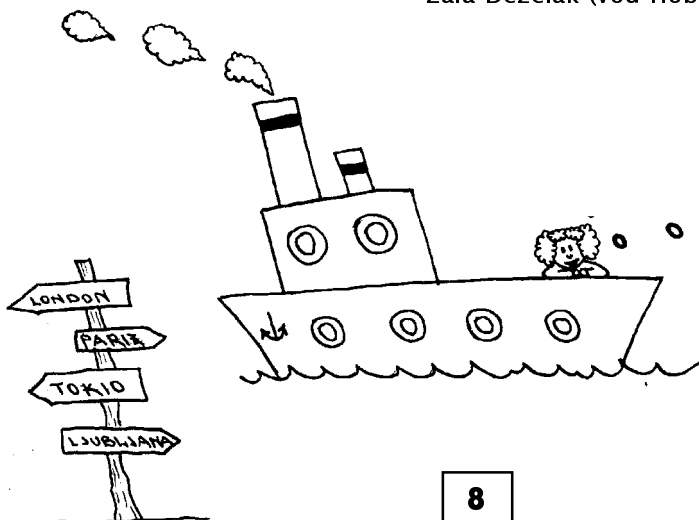
Vedno z dobroto si obdana,
ko si jezna in prijazna,
vedno rada te imam.

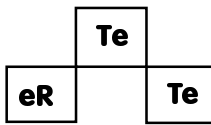
Drugi nimajo take mame,
jaz pa sem srečna, da te imam.

Mama, moja mama,
rada te imam in to ti vsakič priznam,
ker te imam.

Ti boš večno moja mama,
dokler odrasla ne bom,
potovala bom po svetu,
dolgo videla te ne bom,
in ko bo materinski dan,
vrnem se iz dolgih potovanj.

Zala Deželak (vod Hobotnice)

IZ NAŠEGA POTOVANJA PO BELGIJI

Konec meseca marca smo se: Saša, Mitja, Tomaž in jaz odpravili v prstolnico EU. Svojo pot smo začeli v Trnovem, kjer domuje Saša. Cmok, cmok - še zadnje slovo. Po vseh poslavljanjih smo skočili v rdečo fiatovo formulo in se odpravili čez Ljubelj na drugo stran v Celovec. Pot nas je vodila preko Londona v Bruselj. Pot je bila nekoliko daljša vendar najcenejša.

Stanovali smo pri najinem očku v Monsu na Grand placu. Mons je prijazno manjše mestece v bližini Bruslja. Dva dni smo preživeli v Bruslju. Ogledali smo si razstavo dinozavrov, šli na obisk v evropski parlament, obiskali kraljevi vojaški muzej in se sprehodili čez več kot stoleten razvoj avtomobilov. Nikakor nismo pozabili na svetovno znamenitost Bruslja. To je Maneken pis. Majhen kip fantka, ki lula. Vsak dan ga preoblačijo v drugo oblekico in iz tega naredijo cel žur. Nič posebnega - čeprav ga japonski turisti naravnost obožujejo. Nekoč mu je opravo podaril tudi bivši predsednik Tito. V Belgiji varijo okoli 120 vrst piv. Zagotovim vam, da vsak najde kaj zase. Od sadnih, pšeničnih, klasičnih do temnih, modrih in izredno močnih piv. Potepali

smo se še po Monsu in o k u š a l i prej opisano.

Prejšnje leto smo odšli v Pariz, letos pa smo se odpravili v Amstrdam. Vsi smo bili enakega mnenja in sicer, da je to zelo odprto, vendar zelo umazano mesto. Povsod ležijo smeti in iz vseh koticov puhti...

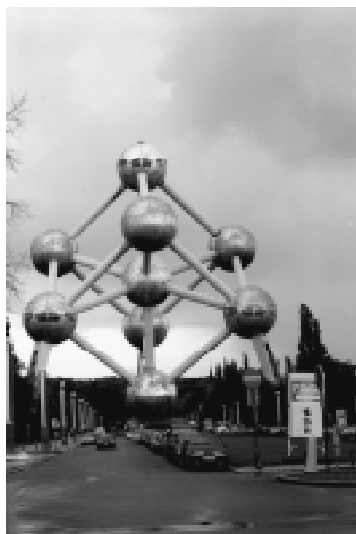
Najbolj zanimiva je rdeča

	Te	
eR		Te

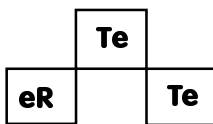

četrta, kjer iz izložb mahajo dekleta vseh barv in oblik. Vsekakor nenavadno in malce čudno za popotnike, ki so navajeni lepot prelepih in nedolžnih slovenskih gora. Skoraj tedensko potepanje se je hitro izteklo in se že veselimo naslednjega potovanja.

Matevž

Atomium, simbol atomskega veka in značilno znamenje Bruslja, se dviga 110 metrov visoko nad bruseljsko prestolnico.

FEŠTIVAL 2003

Dež neusmiljeno potrkava na okensko polico, ko moja ura pleše svoj jutranji »pipip« ples okoli mojih ušes. 6:00...kje sem...brrr zebka me....mmmm, bom kar še malo pod kovtrčkom,...kaj pa, če zaspim in...ne, vstat je treba! Tri, štiri,...ok, kave bi. Kafa, moja kafa. »Žio!« reče Tevža. Tomaž se samo nasmiha. Sem pač zabuhla. Mislim, da je dedno, ker je mami tudi zjutraj taka, kot bi se prebudila v roju pobesnelih čebel.

Poberemo Vida, Špelco in en kup krame. Ne morem verjet, kaj se da vse stlačit v Unota. Tak avto bom imela tudi jaz, ko bom velika. Vanj bom stlačla vse RTT-tjevce in še bo prostor za podstavek, ki me je celo pot do Tivolija žulil v rit.

Dežnik in pod njim moker Lipe:«Gremo delat!« Papa moje suhe gate. Postavljamo delavnici in dež si utira pot za moj ovratnik, moje superge so se povsem zlile z okoljem. Ko se mi začne od vse te vlage gubati koža na drugem prstu z leve na desni roki, delavnici stojita.

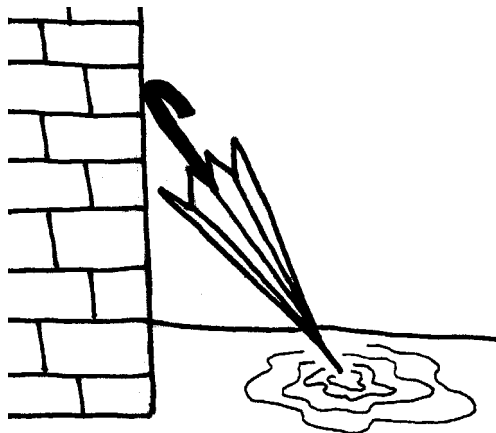
V svoje nedrje nas sprejme košata smreka...Hold me Jack, I'm so cold! S Špelco obdelujeva poslednji piškot. Mmmm, kokos,...grrrrr...«Ne, jaz bom prva pokala balone!« se nenadoma zasliši iz daljave. Pod skorjo blata, ki se drži njihovih oblačil, prepoznam prve nadobudne tabornike, ki zagreto šibajo proti našim delavnicam. »Ti boš keglje podirala, saj si rekla!« »Ne pa ne, jaz bom z lokom strelala!« »Oči, oči, pejva keglje podirat!« Tih, deževen dan je ovil šal nagajivega smeha, otroškega veselja in razigranosti. Zaškripa mi v kotičkih ust in kar samo od sebe se mi začne smejeti. Uradno se mi je strgalo, name dežuje, ne čutim več prstov na nogah, meni pa se smeji kot bi me žgačkalo na vseh koncih in krajih. Ja, svet je lep.

»Usrani odnogdoglave« prihajajo in odhajajo, baloni pokajo pod natančno namerjenimi puščicami, keglji se podirajo pod gugajočo žogo... V mojih ustih začne izginevati torta in potem za njo še sendvič (tak ta prav, za vegije)...dobra sem za naslednjih nekaj ur...«Dejmo, Feštivala je konec!» razglasi Lipe. Šmrc, a že? Pipidipidipou, delavnici kot bi mignil izgineta izpred mojih oči nazaj v avto.

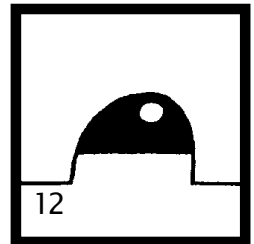
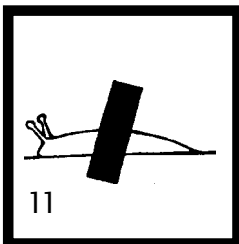
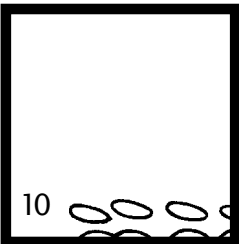
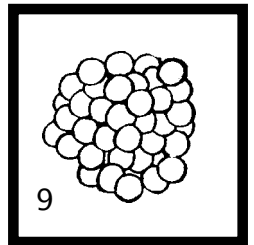
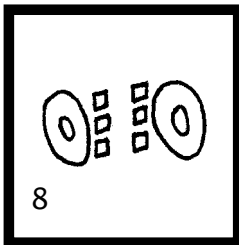
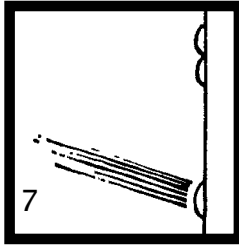
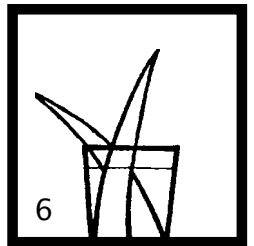
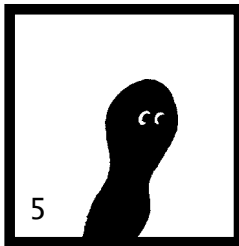
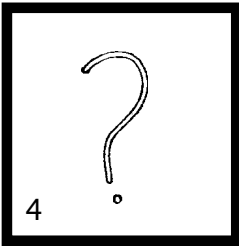
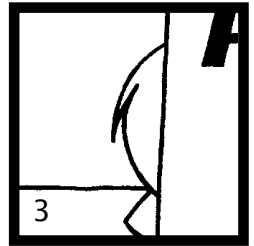
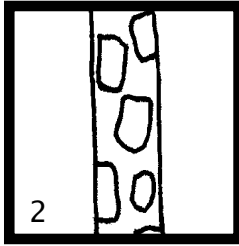
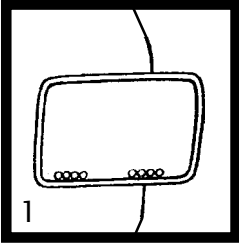
Izgubljena v svojih mislih, prijetno utrujena, podstavka ne čutim (tortica in sendvič sta me prijetno oblazinila). Zadovoljna. Na deževen dan je posijalo sonce. Njegove žarke pa smo lahko začutili samo v Tivoliju.

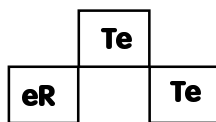
Saša

	Te	
eR		Te

Kaj je to?

ŠALE IN KAPE

NA MORSKIH VALOVIH

sta se zibali harfa in igla.
»Ali slišiš, kako moje strune donijo?« je vprašala harfa.
»Žal ne,« je odgovorila igla. »V ušesih imam vodo.«

ISTA USODA

»Nikar ne bodi važen,« je rekel prašič konju,« ko bova umrla, bova tako ali tako prišla v isto klobaso.

POGOVOR MED KOKOŠMI

Kaže, da ima Pitka visoko vročino. Kako pa veš?
Že nekaj časa nosi trdo kuhana jajca.

MARSOVCA V LJUBLJANI

Sredi noči sta v parku pristala marsovca. Ko sta šla mimo semaforja, je prvi rekel drugemu:
»Jo vidiš, pomežiknila mi je!«

NESREČNA LJUBEZEN

Kaj je res nesrečna ljubezen?
Če se v geometriji zaljubita dve premici!

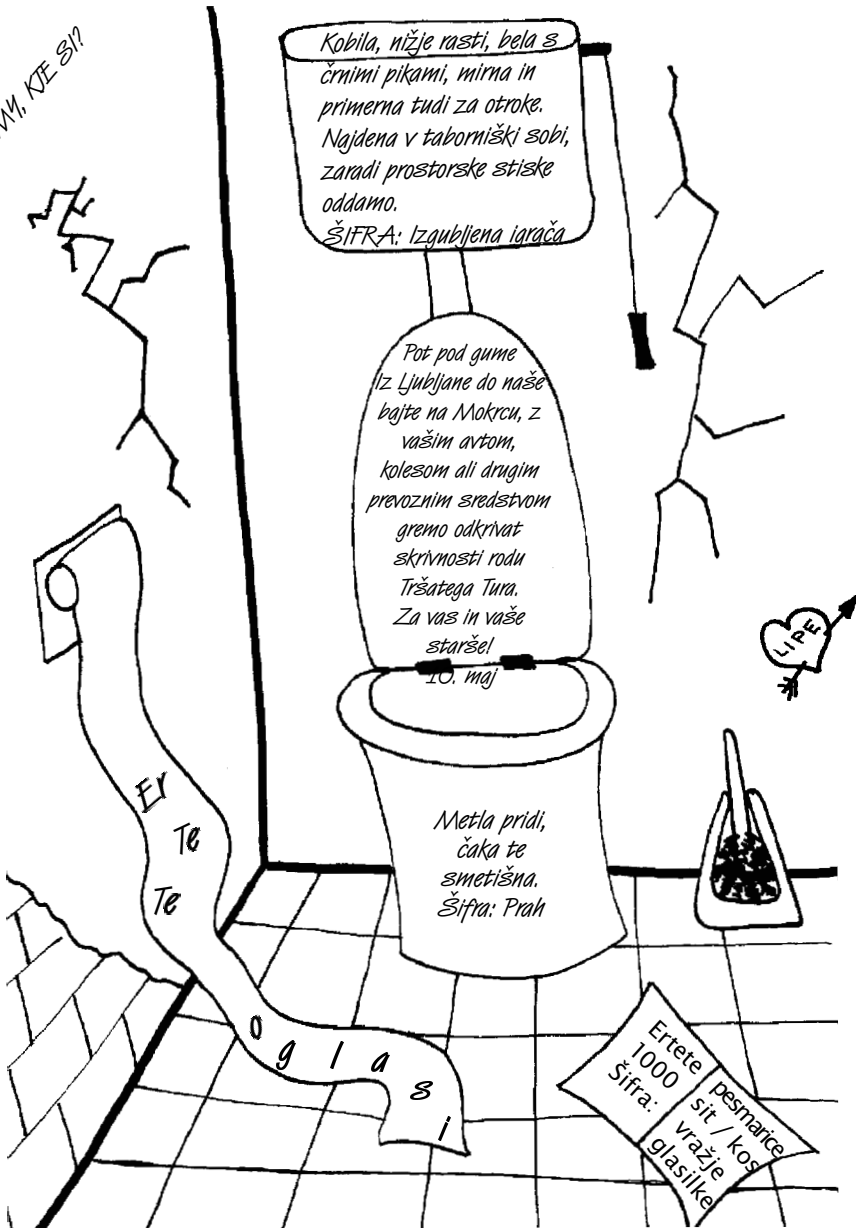
Kaj je to?

Odgovori s strani 13:

1. Letalski potnik, ki je komaj ujel letalo za polet v London (pogled iz notranjosti letala).
2. Žirafa, ki je šla mimo okna.
3. Slon, ki ga muči glavobol, vstopa v apoteko (lekarno).
4. Pijan deževnik se približuje svoji luknji.
5. Grajski strah v žalni obleki.
6. Umetni zobje starega slona v kozarcu z vodo.
7. Trenutek pred dosego gola v ženskem nogometu (pogled od zgoraj).
8. Dva Mehikanca, ki igrata karte (pogled od zgoraj).
9. Prodajalec balonov, ki slabo prodaja svoje balone (pogled od zgoraj).
10. Svetniki korakajo.
11. Cenzurirani goli polž.
12. Eskim opazuje ščip iz igluja na Aljaski.

	Te	
eR		Te

DVAM, KJE SI?

KJE JE ZABOJ?

Neki trgovec je prejel 12 zabojev, ki so bili vsi označeni s številkami. Najprej so jih spravili v skladišče in jih zapisali in pregledali. Vajenec naj bi primerjal njihove številke s številkami na tovornem listu. Vse je bilo v redu, samo zaboja s št. 8908 ni mogel najti, čeprav je bilo število zabojev pravilno. Mu lahko pomagaš?